

anden; det bliver nok rigtigt, for der er jo Kontrol dør ogsaa. Det er det, jeg kalder en Talrevision. Om der købes et Par Hundrede Tusind Bolte med Lasker til Statsbanerne, har mindre at sige. Men det, det kommer an paa, er Revisionen i Almindelighed. Det er nemlig ikke tilstrækkeligt, mener jeg, at man sammenligner Overslaget med Udgifterne og siger, at det er all right; nej, det kommer an paa, hvorledes der er disponeret. Hvis der blandt de Overslag, som er fremkommet, har været nogle, der for Revisionens Øjne kunde anses for at være antagelige, men som man ikke har antaget, saa maa Revisionen have Ret til at spørge, hvorfor man ikke har gjort det. Og hvis der saa er Grund til at mene, at disse andre lavere Tilbud burde være antaget, maa Revisionen til enhver Tid have Ret til at gøre Udsættelse med Hensyn til de Dispositioner, der her er truffet. Derfor lægger jeg altid en vis Vægt paa den kritiske Revision; men det kommer jeg tilbage til senere.

Det, vi har i Øjeblikket, er tilsyneladende ikke meget. Der er nogle Hovedrevisionsberetninger i Statsrevisionens Beretninger og Regnskaber, og de kan være meget pæne og morsomme, men de er for faa, og hvis det var det eneste, der fremkom ved Revisionen af disse tre Ætaters Regnskaber, saa var det for lidt, der maa være mere. Det kan ikke være rigtigt, at der paa saadanne Millionregnskaber som Statsbanernes, Post- og Telegrafvæsenets og Toldetatens ikke skulde være flere Udsættelser at gøre, end der er Tale om dør, der maa være meget, meget mere. Men det er vel sagtens saaledes, at Hovedrevisorerne skummer det øverste, Fløden, af, giver det til Statsrevisionen og siger: Der er det og det, det andet er forholdsvis Bagateller. Saaledes maa det vel være, anderledes kan jeg ikke tro, det kan være, og saa vil Hovedrevisoratets Arbejde ikke bære meget synlige Frugter.

Det meste af det, der findes, er derfor egentlig Spørgsmaal, som ikke har vidtrækkende Betydning. Det er f. Eks. Spørgsmaal om Postering paa et Maanedesregnskab — Herregud, om Posteringen kommer paa a., b. eller c. eller VIII., kan være ligegyldigt, for Staten kommer af med lige mange Penge, men der skal naturligvis være Orden deri, og for saa vidt er det rigtigt, at det paa-tales. Men det er det, der fylder op. Og der er Anciennetetspørgsmaal og Honorar-spørgsmaal og Spørgsmaal om Betaling for et Ekstraarbejde, som en vis Tjenestemand har udført, og saa fremdeles — det er i det væsentlige det, hvoraf Hovedrevisionen synes — jeg siger synes — at være optaget.

Der er Undtagelser herfra, dem kommer jeg til. Der er et Tilfælde ovre fra Aarhus, der for mig er karakteristisk for Revisionens nuværende Stilling. Jeg faldt over et gammelt Regnskab for 1921—22, og det viste sig, at Hovedrevisoratet her har fundet Bygningsregninger for 4 Aar. Saa tillader Revisoratet sig at spørge, om den Attest, Postmesteren ved Bygningen har givet disse Regninger, maa opfattes som Bevis for disse Posters Rigtighed. Det synes jeg er et ganske naturligt Spørgsmaal. Naar der er gaaet 4 Aar, kan der være en stille Tvivl om, hvorvidt vedkommende, som har attesteret Regningerne, Arkitekten eller hvem det er, ikke har taget fejl, om der har været 20 m Tømmer, 7 Gange 7 Tommer, eller maaske 14 m Tømmer. Derfor er det et ganske berettiget Spørgsmaal at stille. Men dør kom Revisionen til den forkerte, det var nemlig Generalpostdirektør Amt. Han svarede, at man tandt det urigtigt at spørge en Embedsmand om saadant, idet en saadan Erklæring efter Generalpostdirektørens Formening kun vilde kunne forlanges, hvis der forelaa grundet Formodning om, at Attesten ikke kunde dække Rigtigheden. Man kunde sige: Ja, undskyld, jeg kan ikke huske det saa nøje, og give en naturlig, menneskelig Forklaring paa Sagen, og saa kunde vedkommende Embedsmand, der har sløset med Regningerne i 4 Aar, faa en Bebrejdelse derfor. Saa er Sagen sat paa sin rigtige Plads. Men at bebrejde Revisor, at han rejser Spørgsmaalet, synes jeg ikke er at sætte Sagen paa rigtig Plads. Jeg beklager derfor, at saadant har kunnet lade sig gøre. Det medførte i alt Fald, at man sagde i Aarhus: I Fremtiden faar vi vore Regninger kvartalsvis, saa sker det ikke oftere. Denne lille Reform blev da gennemført.

Til den Betænkning, Statsrevisorerne afgiver over Statsregnskabet for hvert Aar, slutter sig Betænkninger fra Tingene om, hvad man finder Anledning til at udtale i Tilslutning til Statsrevisionens Betænkninger. Det kan naturligvis nærmest kun blive en Gentagelse af de Udsættelser, som er sket fra Statsrevisionens Side; der er intet at sige dertil, det kan ikke være anderledes, man kan ikke sætte Kød paa en Høne, naar man ikke har noget at give den, og det har man ikke. Naar man faar Statsrevisionens Betænkning leveret, som den er, maa de Betænkninger, Tingenes Udvalg afgiver, være en tro Afspejling deraf. Men jeg anfører det for at vise, at naar Grundlaget for Revisionen er, som jeg har nævnt, saa kan det Resultat, der kommer til at foreligge for Statsrevisionen,